

revisionen selvfølgelig have behandlet dette Spørgsmaal ganske anderledes end nu, da Ministererne altid have været paa en saadan Maade, at man maatte antage, at de vare fuldstændig enige med Statsrevisionen i, at de Foranstaltninger, hvortil Pengene ere bevilgede, ogsaa skulle udføres. Den ærede Finansminister har i et Foredrag i Folketinget som Bevis for, at der var Grund til at tro, at Rigsdagen og Statsrevisionen vare enige med Ministeriet om dette Spørgsmaal blandt andet anført, at der ikke har været gjort noget Spørgsmaal med Hensyn til Esbjerg Havn, og om, hvorledes Kontrakten derom kunde være afsluttet med senere Tidsfrister, end Loven hjemler. I denne Aaledning skal jeg oplyse, at dette Spørgsmaal dog er blevet gjort; i Skrivelse af 6te December forrige Aar har Statsrevisionen blandt andre Spørgsmaal med Hensyn til Esbjerg Havn ogsaa stillet følgende: "I Forbindelse hermed ønskes tillige en Udtalelse af Ministeriet om Grunden til, at Kontrakten har fastsat senere Tidsfrister for Havn anlæggets Udførelse, end Loven af 24de April 1868 fastsætter." Jeg tror, at Statsrevisionen ogsaa derved har vist, at den holder stærkt paa den Regel, at de Foranstaltninger, som ved Lov eller ved Overenskomst ved Finanslovens Behandling ere vedtagne, skulle udføres til den Tid, som Lovens bestemmer. Jeg tror altsaa ikke, at den høitærede Minister kan hente nogen Støtte for sig i Statsrevisionens Betænkninger og i den Behandling, som Statsrevisionen hidtil har givet Statsregnskaberne.

Fischer: Det vilde være mig meget kjær, om jeg turde betegne Udbyttet af Forhandlingerne i forrige Møde som et saadant, hvorved der var opnået Enighed med Finansministeren om to Punkter; thi saa vil vi et fastere Grundlag for vore Forhandlinger i Dag. Men jeg er ikke ganske sikker paa, at jeg har truffet Finansministerens Mening i saa Henseende aldeles rigtig. Jeg skal imidlertid tillade mig at begynde med at udtale, hvad der efter min Opfattelse tør antages, at der er Enighed tilstede om. — Det første Punkt, hvorom jeg da formener, at der er

Enighed tilstede, angaar Budgettet, saaledes som det nu foreligger. Jeg tror nemlig med Hensyn til det at turde forudsætte, at Finansministeren indrømmer, at der i samme viser sig en Fremgang i det Mindste lige Værdien af de Jernbaner, som i Finanslovsforslaget ere bevilgede udførte. Der er andre Medlemmer, der mente, at man kan gaa noget videre, og jeg indrømmer, at der vel kan være Grund dertil. Men saa meget tror jeg, at jeg i alt Fald tør antage for givet som Noget, hvormed altsaa Alle ere enige, at der i nærværende Finanslovsforslag er budgetteret en Fremgang lig Værdien af de offentlige Arbejder, der ifølge samme skulle udføres, navnlig Jernbanearbejderne. — Dette er det ene Punkt, hvormed der turde være Enighed. Det andet Punkt, hvormed jeg antager, at Alle ere enige, er dette, at det, naar man ser hen til de gjorte Erfaringer og til den Maade, hvorpaa vore Budgetter pleie at affattes, tør forudsættes, at Regnskabet Resultat vil blive mindst 1 Million gunstigere end Budgettets. Foruden den Fremgang, som allerede nu er budgetteret, en Fremgang, der, som sagt, mindst er lig Værdien af de offentlige Arbejder, tør det selvfølgelig forventes, at der derhos vil komme en kontant Fremgang i Regnskabet af 1 Million, og det er endda meget moderat anslaaet efter min Formening.

Jeg skal efter at have fremhævet dette, gaa over til at omtale et Spørgsmaal, som gjentagne Gange har været bragt paa Bane under nærværende Sag — ogsaa i Dag af de to foregaaende ærede Talere —, nemlig Spørgsmaalet om den af den høitærede Finansminister anstillede Sammenligning imellem, hvad der stete med Hensyn til Esbjerg Havn, og hvad der tør antages, at være hans Forpligtelse som Finansminister med Hensyn til det i Finanslovsforslaget omhandlede Jernbanearbejder, hvis dette Forslag stadfæstes saaledes, som det nu foreligger. — Ganske i Forbigaaende vil jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at vi paa dette Punkt bestandig i disse Dage tale om Finansministeren, medens det dog ikke bør glemmes, at det er Indenrigsministeren, hvem det vil påaligge at afslutte de pågældende Kontrakter. Han maa selvfølgelig